



เถาประสงค์



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Streptocaulon juvenas* (Lour.) Merr.

ชื่อพื้นเมือง เครือโสร่ง, ฉลุกัน (นครราชสีมา); จุกโรหินี, นวยนัง, นอยนัง (ชุมพร); ต่ายานฮากหอม (นครสวรรค์); เถาประสงค์ (ปราจีนบุรี); หยั่งสมุทรน้อย (เชียงใหม่)

ชื่อวงศ์ ASCLEPIADACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เถาประสงค์เป็นไม้เถาขนาดเล็ก เลื้อยพันต้นไม้อื่น เถาสีน้ำตาล ทุกส่วนของเถามีขนนุ่ม และมีน้ำยางสีขาวข้น

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงตรงกันข้าม ปลายใบมน โคนใบเว้า ผิวใบมีขนนุ่มทั้งสองด้าน

ดอก ดอกออกเป็นช่อแยกแขนงตามซอกใบและปลายกิ่ง ดอกขนาดเล็กสีเหลืองอ่อน ออกดอกเดือนเมษายน – พฤษภาคม

ผล ผลออกเป็นฝักคู่รูปทรงกระบอก ฝักอ่อนสีเขียว ฝักแก่สีน้ำตาล มีขนนุ่มปกคลุม เมล็ดขนาดเล็กด้านหนึ่งมีขนละเอียดสีขาวเรียงตามแนวยาวติดกับแกนกลางผล ออกผลเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลอ่อนรับประทานเป็นผักสดจิ้มกับน้ำพริก

รส มัน ฝาดเล็กน้อย

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด